

עמ"ת 12755/05/23 - אברהם וורטאו נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים

עמ"ת 12755-05-23
תיק חיצוני: 126669/2023

כבוד השופט אוהד גורדון	בפני
אברהם וורטאו על-ידי ב"כ עו"ד א' בר צבי	העורר
מדינת ישראל	נגד
	המשיבה

החלטה

לפני ערר, שהוגש ביום 4.5.23, על החלטת בית משפט השלום (כב' השופט ח' פס) מיום 23.4.23.

1. לעורר מיוחסות עבירות איומים, היזק לרכוש במזיד והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. כפי הנטען, בעת ששהה במעצר בתחנת משטרה, בעט בדלת התא, השתולל בתא תוך שעקר את המנורה בתא ממקומה, עקר את הכיור בתא וניפצו על הרצפה. כששוטרים הגיעו להוציאו לחקירה, השתולל, בעט ברגליו והניף ידיו, התנגד להובלתו לחקירה וניסה לפגוע בשוטרים. בהמשך, בזמן קליטה בבית המעצר, אמר לשוטר אחד כי "אם הוא לא היה שוטר והוא לא היה אזוק ועצור הכל היה נראה אחרת", וכן אמר לשני שוטרים "אני עוד כמה ימים משתחרר וניפגש" "יש לכם את הגב המשטרתי ובלי המשטרה אתה כאלה קטנים" וסימן בידו.
2. בשלבי החקירה שוחרר המשיב בתנאים שכללו בין היתר "מעצר בית" בבית אביו. עם הגשת כתב האישום, ביקשה המשיבה להאריך את התנאים עד לתום ההליכים, וציינה כי מוגש במקביל כתב אישום נוסף כנגד המשיב, בגין איומים ותקיפה של מעסיקו בדצמבר 2022.
3. בדיון שנערך ביום 17.4.23 הסכימה ההגנה לקיום ראיות לכאורה לעבירות ההיזק וההפרעה. עוד הוצג טיעון, שלגבי עבירת האיומים כלל אך את המילים "על מה האיום פה? גם בחקירה הוא אומר שהוא טיפל באידה שוורץ עפ"י החוק. אז על מה האיומים?" (ש' 13 לפרוטוקול, ראו גם ש' 23). מנגד, הגישה המשיבה את הרישום הפלילי וציינה כי מדובר ב-15 תיקים. כל התיקים הם אלימות, תקיפות סתם, איומים, עבירה של תקיפה כשהעברין מזוין" וכי המשיב ריצה מספר חודשים במאסר ועבירותיו האחרונות משנת 2021. עוד השיבה לטענות ההגנה.
4. בהחלטתו, ציין בית המשפט את הסכמת ההגנה. לגבי האיומים, קבע שהנוסח הנטען מעלה "כי רק אחד המשפטים שאמר המשיב 'אני עוד כמה ימים משתחרר וניפגש' יכול לעלות כדי העבירה". עוד קבע שאין מקום לשנות "בשלב זה" מתנאי השחרור של המשיב שאינם "ברף הגבוה", ולבקשת ההגנה הורה כי יוזמן תסקיר שירות המבחן שיוגש בתוך 60 יום, אך משהגשת תסקירים אורכת זמן, קבע כי המשיב יוכל להגיש בקשה לעיון חוזר שתיבחן לגופה.

בית המשפט הוסיף וקבע שעות אוורור ממעצר הבית, בימים א', ג' ו-ה' בשעות 9:00-12:00, בפיקוח.

הערר

5. בערר, שהוגש בידי עורך דין שונה מזה שהופיע בבית המשפט קמא, נטען שבית המשפט קמא הורה על הארכת "מעצר הבית" עד לתום ההליכים.

בכלל זה נטען, כי אין מקום לחיוב העורר בתנאים שכאלה "עד לתום ההליכים" (פסקה 10 לערר), כי העורר נחקר אודות האיומים בנוסח שונה והכחיש והייתה חשיבות להטחת הנוסח הנטען המדויק בפניו, וכי דבריו לא מקימים את העבירה. העורר אף טען כנגד הראיות בעבירת ההיזק וההפרעה. נטען שלא קיימת עילת מסוכנות כללית אלא אך ספציפית, כי מדובר במגבלות קשות, כי הליכים קודמים של העורר נוהלו בבית המשפט לנוער ועסקו בעבירה אחרונה מיולי 2020, וכי יש לבטל את תנאי השחרור בדגש על מעצר הבית.

דין

6. הערר אינו נקי מקושי. כך ניסוחו שלא הבהיר כי אין מדובר בהחלטה סופית אלא בהחלטה שניתנה עד לקבלת תסקיר, כי העורר הופנה לשירות המבחן לבקשתו, או את יתר הקביעות שהובאו לעיל. כך גם ההתכחשות להסכמות קודמות של ההגנה והעלאת טענות לראיות שלא הוצגו בבית המשפט קמא (מטעם זה לא אדרש לטענות חדשות).

7. לגופו, המדובר ב"ערר ביניים" - שכן ההחלטה מושא הערר אינה סופית, אלא עוסקת בתקופת הביניים שעד לקבלת התסקיר וקבלת הכרעה סופית. כידוע, הגם שניתן להגישו ההידרשות לערר כזה, לרבות קיום דיון, תיעשה במקרים חריגים בלבד. אלה מאופיינים בטעות בולטת או באי חוקיות המעצר.

הפסיקה בנושא רבה, ולהמחשה אפנה לבש"פ 611/23 פלוני נ' מדינת ישראל (27.1.23), בש"פ 1498/23 פלוני נ' מדינת ישראל (24.2.23), בש"פ 460/19 דינקו נ' מדינת ישראל (20.1.19).

8. המקרה שלפניי אינו עולה כדי אחד החריגים לכלל שתואר לעיל. אני מוצא פגם במסקנות בית המשפט קמא כי האמירות שהובאו לעיל בדגש על האמירה בה הבטיח העורר לשוטרים כי "ניפגש" לאחר שחרורו ממעצר, עולות כדי ראיות לכאורה לעבירת האיומים, ובהקשר זה אציין שאין לבחון את האמירה כניצבת לבדה אלא את השתלבותה במכלול ההתנהלות והאמירות, כמתואר לעיל.

9. בנוסף, עילת המסוכנות נשקפת מן השילוב שבין המעשים המיוחסים לעורר, לרבות השתוללות חריגה ופוגענית בתא המעצר שעשויה להעיד על קושי בשליטה עצמית ונטייה לתוקפנות, ובין עברו הפלילי שכמובא לעיל מציג ריבוי מקרים קודמים מן התחומים הרלבנטיים ואף ריצוי מאסר, כאשר המועדים שננקבו לא מאפשרים לאפיינו כרחוק מאוד או בלתי רלבנטי.

שילוב שני אלה מקים עילה, המצדיקה את הותרת התנאים המגבילים בעינם - בפרט עם הקלות שניתנו כמתואר לעיל - עד לקבלת תסקיר שירות המבחן, וכן את הברור בידי האחרון.

10. הנתונים לא מציגים, אפוא, פגם או עילה אחרת המצדיקים הידרשות חריגה ל"ערר ביניים".

הכרעה

11. מטעמים אלה, לא אוכל להידרש לערר והוא נמחק. הדיון מבוטל.

12. המזכירות תודיע לצדדים.

ניתנה היום, י"ד אייר תשפ"ג, 05 מאי 2023, בהעדר הצדדים.